

Krakov - Floriánská brána- Středověkou bránu sv. Floriána najdeme na konci Floriánské ulice, konkrétně v místě jejího křížení s ulicí Pijarska.

Středověká Floriánská brána neboli brána svatého Floriána byla postavena z hrubého vápence v průběhu 13. století, aby se ihned stala počátkem Královské cesty na krakovský Wawel. Původně byla vybudována na obranu proti Turkům a sloužila jako brána pro šlechtice a vyslance, kteří přicházeli do Krakova na kopec Wawel, kde leží krakovský hrad.

Tato městská brána je vysoká téměř 35 metrů a svou cihlovou nástavbu získala ve století 15. Součástí brány byly v 16. století např. také městské stáje, později i sklady obilí. A také reliéfní socha sv. Floriána z 18. století. Bráně se říkalo i Brána kožešníků (Basztą Kuśnierzy) a v současné době bývá součástí galerie pod širým nebem, kdy na její zdi vyvěšují místní malíři svá pestrobarevná díla.

Staroměstská Floriánská brána je jednou z nejvýznamnějších gotických památek svého druhu v celém Polsku a současně i jednou z mála dochovaných částí někdejšího středověkého opevnění Krakova, vybudovaného po roce 1265. Samotná brána s jistotou existovala v I. polovině 14. století (poprvé je písemně zmiňována již roku 1307) a v roce 1660 vznikla barokní střecha Floriánské brány, která byla roku 1694 ještě o metr zvýšena. Je přitom zajímavé, že věžovitá brána sv. Floriána zůstala jedinou dochovanou ze všech osmi krakovských středověkých bran – ty ostatní nechal v letech 1810 až 1814 strhnout císař František I.

Bránu zdobí mj. piastovský orel, kterého podle návrhu Jana Matejka vyrobil Zygmunt Langman. Najdeme zde ovšem i „malou rodovou kapličku“ s klasicistním oltářem z počátku 19. století a kopii pozdně barokního zázračného mariánského obrazu.

Jistou kuriozitou je dvojitá snaha o stržení hradeb i Floriánské brány v 19. století, Na jeho počátku tomu zabránil mj. profesor Radwanski, který upozornil, že „zlý vítr přinese do města smrad z odpadků za hradbami a že manželkám a matkám pak bude zlomyslně sukňě nadzvedávat“. Na jeho konci pak bránu zachránil slavný rod Czartoryských, jehož členové bránu upravili do podoby z poloviny 18. století a v roce 1889 zde dokončili zbudování – již zmíněné – rodové kaple. Naposledy měla brána „padnout“ na počátku minulého století, kdy tudy měly projíždět tramvaje.

U brány se místní často scházejí, jako u nás na Václaváku "u koně".

